

Sygn. akt XI W 13798/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 czerwca 2016 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie XI Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Smulewicz

Protokolant: Karolina Kowalczyk

Przy udziale oskarżyciela publicznego, w jego imieniu K. K.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13 kwietnia 2016 roku i 6 czerwca 2016 roku w W.

sprawy **D. K.**

syna M. i U.

urodzonego dnia (...) w S.

obwinionego o to, że:

1. w dniu 20 marca 2015 r. o godz. 23:04 na ul. (...) przy ul. (...) w W., kierując pojazdem marki D. o numerze rejestracyjnym (...) nie zastosował się do ograniczenia prędkości określonego znakiem drogowym B-33 „ograniczenie prędkości do 50 km/h” i przekroczył dozwoloną prędkość o 23 km/h, co zostało zarejestrowane za pomocą urządzenia do pomiaru prędkości MultaRadar CD,

tj. o wykroczenie z art. 92a kw w związku z § 27.1 Rozporządzenia Ministrów Infrastruktury oraz Spraw Wewnętrznych i Administracji z dn. 31 lipca 2002 r. w sprawie znaków i sygnałów drogowych (Dz. U. nr 170 poz. 1393);

2. w dniu 02 kwietnia 2015 r. o godz. 23:18 na ul. (...) przy ul. (...) w W., kierując pojazdem marki D. o numerze rejestracyjnym (...) nie zastosował się do ograniczenia prędkości określonego znakiem drogowym B-33 „ograniczenie prędkości do 50 km/h” i przekroczył dozwoloną prędkość o 28 km/h, co zostało zarejestrowane za pomocą urządzenia do pomiaru prędkości MultaRadar CD,

tj. o wykroczenie z art. 92a kw w związku z § 27.1 Rozporządzenia Ministrów Infrastruktury oraz Spraw Wewnętrznych i Administracji z dn. 31 lipca 2002 r. w sprawie znaków i sygnałów drogowych (Dz. U. nr 170 poz. 1393);

orzeka:

I. obwinionego **D. K.** uniewinnia od popełnienia zarzucanych mu czynów;

II. na podstawie art. 118 § 2 kpw określa, że koszty postępowania ponosi Skarb Państwa.

Sygn. akt XI W 13798/15

UZASADNIENIE

D. K. został obwiniony o to, że:

1. w dniu 20 marca 2015r. o godz. 23:04 na ul. (...) przy ul. (...) w W., kierując pojazdem marki D. o nr rej. (...), nie zastosował się do ograniczenia prędkości określonego znakiem drogowym B-33 „ograniczenie prędkości do 50 km/h” i przekroczył dozwoloną prędkość o 23 km/h, co zostało zarejestrowane za pomocą urządzenia do pomiaru prędkości MultaRadar CD, tj. o wykroczenie z art. 92a k.w. w zw. z § 27 ust. 1 Rozporządzenia Ministrów Infrastruktury oraz Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 31 lipca 2002r. w sprawie znaków i sygnałów drogowych (Dz. U. nr 170 poz. 1393)

2. w dniu 2 kwietnia 2015r. o godz. 23:18 na ul. (...) przy ul. (...) w W., kierując pojazdem marki D. o nr rej. (...), nie zastosował się do ograniczenia prędkości określonego znakiem drogowym B-33 „ograniczenie prędkości do 50 km/h” i przekroczył dozwoloną prędkość o 28 km/h, co zostało zarejestrowane za pomocą urządzenia do pomiaru prędkości MultaRadar CD, tj. o wykroczenie z art. 92a k.w. w zw. z § 27 ust. 1 Rozporządzenia Ministrów Infrastruktury oraz Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 31 lipca 2002r. w sprawie znaków i sygnałów drogowych (Dz. U. nr 170 poz. 1393)

Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 20 marca 2015 roku o godz. 23:04 urządzenie do pomiaru prędkości MultaRadar CD ustawione przy ul. (...), dokonujące pomiaru prędkości pojazdów zarejestrowało samochód marki D. o nr rej. (...). Pojazd ten poruszał się wówczas z prędkością 73 km/h, zaś jego kierowcą był D. K.. Dane kierującego ustalono w oparciu o Centralną Ewidencję Pojazdów i Kierowców.

(dowód: notatka urzędowa k. 26-28; kopia zdjęcia k. 29; kopia świadectwa legalizacji k. 30; wydruk z danych PESEL k. 40-41; notatka urzędowa k. 48, 49; wyjaśnienia obwinionego k. 87, płyta CD k. 88 00:08:44-00:17:32)

W dniu 2 kwietnia 2015 roku o godz. 23:18 urządzenie do pomiaru prędkości MultaRadar CD ustawione przy ul. (...), dokonujące pomiaru prędkości pojazdów zarejestrowało samochód marki D. o nr rej. (...). Pojazd ten poruszał się wówczas z prędkością 78 km/h, zaś jego kierowcą był D. K.. Dane kierującego ustalono w oparciu o Centralną Ewidencję Pojazdów i Kierowców.

(dowód: notatka urzędowa k. 1-3; kopia zdjęcia k. 4; kopia świadectwa legalizacji k. 5; kopia danych z systemu PESEL k. 13; pismo notatka urzędowa k. 18, 19; wyjaśnienia obwinionego k. 87, płyta CD k. 88 00:08:44-00:17:32)

Obwiniony w toku postępowania wyjaśniającego w pismach skierowanych do Straży Miejskiej (...) W. z dnia 8 lipca 2015r., 26 listopada 2015r. (k. 17, 37) wskazywał, iż na odcinku drogi, na którym został dokonany pomiar jego prędkości obowiązuje ograniczenie prędkości do 70 km/h. W sprzeczności od wyroku nakazowego z dnia 19 stycznia 2016r. obwiniony podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie. Podkreślił, iż fotoradar, który zarejestrował przekroczenie prędkości przez pojazd kierowany przez obwinionego usytuowany jest na odcinku drogi z dopuszczalną prędkością 70 km/h, a znak ograniczający prędkość do 50 km/h znajduje się za fotoradarem. Wyjaśnił, iż ewentualne wykroczenie może dotyczyć przekroczenia prędkości: o 3 km/h, a nie o 23 km/h w dniu 20 marca 2015r. i o 8 km/h, a nie o 28 km/h w dniu 2 kwietnia 2015r. Wskazał, iż z uwagi na możliwy błąd pomiarowy urządzenia wykroczenia nie popełnił.

W toku postępowania sądowego, na rozprawie w dniu 13 kwietnia 2016 roku obwiniony nie przyznał się do zarzucanych mu czynów oraz złożył wyjaśnienia. Wskazał, że fotoradar znajduje się na odcinku drogi (...), między ulicą (...) a Karową, gdzie dopuszczalna prędkość wynosi 70 km/h, o czym informują znaki drogowe po obu stronach jezdni. Obwiniony wyjaśnił dalej, iż dopiero za ulicą (...), za skrzyżowaniem pojawia się znak ograniczenia prędkości do 50 km/h. Stąd według obwinionego, od skrzyżowania obowiązuje prędkość do 50 km/h. Podał, że fotoradar umieszczony jest na odcinku, gdzie można jechać z prędkością 70 km/h. Według obwinionego w postępowaniu nie ustalono, czy to on poruszał się przedmiotowym samochodem oraz czy to jego pojazd został sfotografowany przez fotoradar. Na pytanie Przewodniczącej, obwiniony stwierdził, że nie był w siedzibie Straży Miejskiej w celu obejrzenia

zdjęcia. Po okazaniu zdjęć obwinionemu z k. 4 oraz k. 29, wskazał, że zdjęcie prawdopodobnie ukazuje jego pojazd, natomiast wizerunek na okazanym zdjęciu jest podobny do niego. W dalszych wyjaśnieniach obwiniony stwierdził, że nie nastąpiło przekroczenie prędkości o ok. 20 km/h, lecz co najwyżej o 3 km/h i o 8 km/h. Według obwinionego nie można wyhamować z prędkości 70 km/h do 50 km/h na odcinku 5 metrów. Na pytanie oskarżyciela publicznego, obwiniony nie był w stanie kategorycznie stwierdzić, czy zauważył, iż został zarejestrowany przez fotoradar. Wskazał, że być może był jakiś błysk. Dalej wyjaśnił, że znaki znajdują się po obu stronach jezdni, obowiązują na odcinku W. Kościuszkowskie między (...). Fotoradar natomiast stoi na tym odcinku gdzie można jechać 70 km/h. Podał, że na tym odcinku drogi, nad jezdnią znajduje się tablica świetlna, która jest włączana bądź wyłączana. Według obwinionego, czasami na tablicy zapala się ograniczenie prędkości do 50 km/h, co świadczy o zbliżaniu się do odcinka drogi, na którym taka prędkość będzie obowiązywała. Wskazał, że droga musi być oznaczona jednoznacznie.

Na rozprawie w dniu 6 czerwca 2016 roku, na pytanie Przewodniczącej, obwiniony wyjaśnił uzupełniająco, iż na tym odcinku drogi znajduje się znak „ograniczenie prędkości do 70 km/h”, po kilkudziesięciu metrach jest brama z wyświetlającymi się napisami, natomiast przy końcu znajduje się fotoradar, a za skrzyżowaniem jest ograniczenie prędkości do 50 km/h. Obwiniony wskazał, że poruszał się w nocy i nie widział, żeby tablica świetlna świeciła się. Dalej wyjaśnił, że w sytuacji wystąpienia braku energii, powinien zostać ustawiony znak drogowy. Stwierdził, że tablica świetlna jest tzw. znakiem uzupełniającym, ponieważ w każdej chwili jej treść może zostać zmieniona.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Sąd uznał za wiarygodne wyjaśnienia obwinionego w tym zakresie, w którym potwierdził, iż w dniach 20 marca 2015r. i 2 kwietnia 2015r. prowadził samochód osobowy marki D. o nr rej. (...). Co prawda obwiniony wyjaśnił, iż mężczyzna, którego wizerunek został utrwalony na zdjęciu z fotoradaru, jest podobny do obwinionego, to jednak biorąc pod uwagę dalszą część jego wyjaśnień, a zwłaszcza te w których wskazuje, że w dniach 20 marca 2015r. i 2 kwietnia 2015r. nie paliły się znaki na bramie świetlnej, jednoznacznie potwierdzają tezę, że sam obwiniony nie kwestionuje tego faktu, skoro w swoich wyjaśnieniach podaje jaka w powyższych dniach była sytuacja na drodze. Ponadto zasadność tej okoliczności faktycznej potwierdzają inne zgromadzone dowody, a w szczególności zdjęcia z urządzenia typu MultaRadar CD, które utrwały wizerunek obwinionego. Sąd również obdarzył wiarygodnością wyjaśnienia obwinionego w zakresie w jakim stwierdził, iż na odcinku ul. (...) pomiędzy ul. (...) a ul. (...) w dniach 20 marca 2015r. i 2 kwietnia 2015r. nie paliła się brama wyświetlająca znaki ograniczenia prędkości do 50 km/h. Sąd nie miał podstaw aby kwestionować wyjaśnienia obwinionego w tej części, albowiem co do tej okoliczności w aktach sprawy brak jest dowodów przeciwnych, a biorąc zasady prawidłowego rozumowania oraz wskazania wiedzy i doświadczenia życiowego nie można takiej wersji zdarzenia jednoznacznie wykluczyć.

Jeżeli chodzi o dowód w postaci planu organizacji ruchu ul. (...) na odcinku pomiędzy ul. (...) a ul. (...) uznał, iż jest on niewystarczający, aby w sposób dostateczny na jego podstawie dokonać ustaleń faktycznych. W szczególności z dokumentu tego nie wynika, jaka jest dopuszczalna prędkość na tym odcinku drogi, co z kolei w świetle wyjaśnień obwinionego, kwestionującego, iż dopuszczalna prędkość na tym odcinku wynosi 50 km/h, należało uznać, że jest to okoliczność wobec której zachodzą niedające się usunąć wątpliwości.

Dokumenty ujawnione w trybie art. 76 § 1 kpw nie budzą wątpliwości Sądu i stanowią pełnowartościowy materiał dowodowy.

Czyn z art. 92a kw popełnia ten, kto prowadząc pojazd nie stosuje się do ograniczenia prędkości określonego ustawą lub znakiem drogowym. Sprawca wykroczenia opisanego w tym przepisie podlega karze grzywny.

W toku postępowania wykazano, iż obwiniony w dniach 20 marca 2015 roku oraz 2 kwietnia 2015 roku poruszał się pojazdem marki D. o nr rej. (...) na ul. (...) przy ul. (...), w momencie wykonania fotografii przez urządzenie MultaRadar CD. Sporne natomiast było to, czy na odcinku drogi przy ul. (...), obowiązuje ograniczenie prędkości do 50 km/h, potwierdzone znakiem B-33, czy też obowiązuje ograniczenie prędkości do 70 km/h, o którym wskazywał obwiniony w swoich wyjaśnieniach. W ocenie Sądu na podstawie dostępnego materiału dowodowego nie można było jednoznacznie powyższej okoliczności rozstrzygnąć. Po pierwsze z planu organizacji ruchu obowiązującego w dniach 20 marca 2015r.

i 2 kwietnia 2015r., przesłanego przez Zarząd Dróg Miejskich (...) W. nie wynika jednoznacznie, że na odcinku drogi pomiędzy ul. (...) a ul. (...) obowiązuje ograniczenie prędkości do 50 km/h., czy też do 70 km/h. Na planie organizacji ruchu, od ul. (...) jest wskazany znak B-33 (k. 93) ograniczenie prędkości do 70 km/h, z zaznaczeniem, że jest to znak projektowany. Dalej na planie (k. 94) znajduje się oznaczenie konstrukcji bramowej, jednakże bez wskazania jakie znaki tam się wyświetlają. Za skrzyżowaniem ul. (...) i ul. (...), a więc za odcinkiem drogi, na którym nastąpił pomiar prędkości obwinionego, znajduje się ograniczenie prędkości do 50 km/h potwierdzone znakiem B-33. Z wyjaśnień obwinionego wynika, że na konstrukcji bramowej wyświetlane są znaki ograniczenia prędkości raz do 50 km/h, innym razem do 70 km/h. W dniach 20 marca 2015r. i 2 kwietnia 2015r. w chwili dokonywania pomiaru prędkości przez fotoradar konstrukcja bramowa nie wyświetlała żadnego znaku. Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności stwierdzić zatem należało, że w sprawie zachodzą niedające się usunąć wątpliwości, które nie mogły skutkować dokonaniem niekorzystnych dla obwinionego ustaleń faktycznych. Z planu organizacji ruchu nie można jednoznacznie ustalić, czy na odcinku ul. (...) znajduje się ograniczenie prędkości do 50 km/h czy też 70 km/h. Również oskarżyciel publiczny nie przedstawił na tę okoliczność żadnego wiarygodnego dowodu. Z kolei Sąd nie mógł jednostronnie kwestionować wyjaśnień obwinionego w zakresie wskazania, że konstrukcja bramowa nie wyświetlała żadnych ograniczeń, nie dysponując przeciwko temu stwierdzeniu żadnymi dowodami.

Konkludując stwierdzić należało, że Sąd nie dysponuje wystarczającym materiałem dowodowym aby ustalić jednoznacznie czy w na odcinku drogi przy ul. (...) istnieje ograniczenie prędkości do 50 km/h. Tym samym należało stwierdzić, iż w zakresie tej okoliczności występują nie dające się usunąć wątpliwości, które stosownie do treści art. 8 k.p.w. w zw. z art. 5 § 2 k.p.k. należało rozstrzygnąć na korzyść obwinionego.

Podsumowując, Sąd stwierdził wystąpienie negatywnej przesłanki procesowej opisanej w art. 5 § 1 pkt 1 k.p.w. w postaci braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia wykroczenia. W związku z tym, że został otwarty przewód sądowy, należało wydać wyrok uniewinniający, zgodnie z dyspozycją art. 62 § 3 k.p.w.

W sprawie w której wniosek o ukaranie złożył oskarżyciel publiczny i w której uniewinniono obwinionego Sąd ustala, iż koszty postępowania ponosi Skarb Państwa, o czym orzeczono na podstawie art. 118 § 2 k.p.w.